

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/128/2017
Identifikačné číslo spisu:	6711216253
Dátum vydania rozhodnutia:	31.01.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:6711216253.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu F. L., bývajúceho v J., zastúpeného JUDr. Romanom Juríkom, advokátom so sídlom v Nových Zámkoch, Jazerná č. 19, proti žalovanému G. O., bývajúcemu v P., o vydanie vecí, vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 15 C 206/2011, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 17. februára 2016 sp. zn. 17 Co 58/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Zvolen (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 20. mája 2014 č. k. 15 C 206/2011-123 zamietol žalobu o vydanie motorového vozidla značky Q. s evidenčným číslom F. s odôvodnením, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na jej podanie. V dôvodoch rozhodnutia súd prvej inštancie podrobne popísal zistený skutkový stav a odôvodnil svoj právny názor o nedostatku vecnej aktívnej legitimácie žalobcu. Úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal iba z dôvodu, že si ich neuplatnil.

2. O odvolaní žalobcu rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) uznesením zo 17. februára 2016 č. k. 17 Co 58/2015-134 tak, že ho odmietol. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že žalobca bol uznesením súdu prvej inštancie z 1. augusta 2014 č. k. 15 C 206/2011-128 vyzvaný, aby v lehote 10 dní od jeho doručenia opravil a doplnil svoje podanie označené ako odvolanie, v ktorom presne uvedie, v akom rozsahu napáda rozsudok súdu prvej inštancie, v čom toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, a čoho sa svojím odvolaním domáha, t. j. akým spôsobom má odvolací súd rozhodnúť a žalobcu poučil, že ak v stanovenej lehote nebude jeho podanie opravené a doplnené, odvolací súd odmietne odvolanie podľa § 218 ods. 1 písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“). Do rozhodnutia odvolacieho súdu žalobca žiadnym spôsobom svoje písomné podanie označené ako odvolanie neopravil, ani nedoplnil. Odvolací súd preto odvolanie žalobcu podľa §

218 ods. 1 písm. d/ O.s.p. odmietol a žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

3. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá jeho možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Konanie pred odvolacím súdom je podľa jeho názoru postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. a rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Odvolací súd sa podľa žalobcu uchýlil k extrémnemu formalizmu a neústavnému lipnutiu na viazanosti rozsahom odvolania. Rozhodnutia súdov nižších inštancií považoval za arbitrárne z dôvodu ich nedostatočného odôvodnenia a nesprávneho právneho posúdenia. Na základe uvedeného preto žiadal, aby dovolací súd zrušil rozhodnutia súdov nižších inštancií a vrátil vec súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

4. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že konanie žalobcu považuje za účelové a nedôvodné, a teda s predmetným dovolaním nesúhlasí.

5. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu (žalobca) zastúpená advokátom, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané, b e z nariadenia dovolacieho pojednávania preskúmal napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu a dospel k záveru, že je potrebné ho odmietnuť.

7. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016 (4. apríla 2016), t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), dovolací súd postupoval v zmysle vyššie citovaného prechodného ustanovenia § 470 ods. 2 CSP a procesnú prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ustanovení § 236, § 237 a § 239 O.s.p.

8. Dovolaním bolo možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťal (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

9. Dovolaním žalobcu je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd odmietol odvolanie žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p.

10. Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydanému v tejto procesnej forme je opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo proti uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.) alebo proti potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.) alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenia za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

11. Podľa § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia ods. 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

12. Napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nevykazuje znaky ani jedného z uznesení uvedených v ustanoveniach vymenovaných vyššie. Prípustnosť dovolania preto podľa § 239 O.s.p. neprichádza do úvahy.

13. S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 vety druhej O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 ods. 1 O.s.p. (či už to účastník

namieta alebo nie) neobmedzil sa najvyšší súd len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p, ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 ods. 1 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný; ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 ods. 1 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie procesne neprípustné (por. napr. R 117/1999, R 34/1995). Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. ale nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je, že k tejto vade skutočne došlo.

14. Žalobca procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/, g/ O.s.p. netvrdil a ich existenciu nezistil ani dovolací súd. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

15. Žalobca v dovolaní namietal vadu v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.

16. Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, je taký nesprávny, procesné ustanovenia porušujúci postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred ním konať a v konaní uplatňovať (realizovať) procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Ide najmä o právo predniesť (doplniť, či doplňovať) návrhy, vyjadriť sa k rozhodným skutočnostiam, k návrhom na dôkazy a k vykonaným dôkazom, právo označiť navrhované dôkazné prostriedky, právo so súhlasom predsedu senátu dávať v rámci výsluchu otázky účastníkom (svedkom) a právo zhrnúť na záver pojednávania svoje návrhy, vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci (čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj § 101 ods. 1, § 117 ods. 1, § 123, § 118 ods. 1, § 126 ods. 3, § 131, § 211, § 215 O.s.p.).

17. Po preskúmaní obsahu spisu dovolací súd nezistil žiadne porušenie procesných predpisov zo strany súdov nižších inštancií, ktorým by došlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom. Žalobca mal v konaní zachované všetky vyššie uvedené procesné oprávnenia a súd mu vytvoril priestor pre ich realizáciu.

18. Dovolaním napadnutým uznesením odvolacieho súdu zo 17. februára 2016 č. k. 17 Co 58/2015-134 bolo odvolanie žalobcu odmietnuté z dôvodu, že nemá náležitosti podľa § 205 ods. 1 a 2 O.s.p.

19. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Súd prvej inštancie uznesením vyzve toho, kto podal odvolanie neobsahujúce náležitosti podľa § 205 ods. 1 a 2 O.s.p., aby chýbajúce náležitosti doplnil, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. d/ O.s.p. Ak sa aj napriek výzve súdu odvolanie nedoplní alebo ak ide o oneskorené odvolanie alebo podané tým, kto naň nie je oprávnený, predloží súd prvej inštancie odvolanie na rozhodnutie odvolaciemu súdu (§ 209 ods. 1 O.s.p.). Ak súd prvej inštancie nesprávne postupoval podľa § 209 ods. 1, odvolací súd sám vyzve toho, kto podal odvolanie, aby doplnil chýbajúce náležitosti, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. d/ O.s.p. (§ 211 ods. 1 O.s.p.).

20. Najvyšší súd preskúmal vec z hľadiska, či záver odvolacieho súdu, že odvolanie nemá náležitosti vyžadované Občianskym súdnym poriadkom obstoí a zistil, že tento záver odvolacieho súdu je správny.

Z obsahu odvolania žalobcu je síce možné vyvodiť, že napáda rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu, avšak nie je zrejmé z akých dôvodov, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha, a teda ďalšie náležitosti nie sú naplnené. Súd prvej inštancie a odvolací súd postupovali pri posudzovaní náležitostí odvolania žalobcu správne.

21. Odvolací súd vo svojom odmietajúcom uznesení uviedol, že v odôvodnení uznesenia z 1. augusta 2014 č. k. 15 C 206/2011-128 súd prvej inštancie zopakoval poučenie z rozsudku súdu prvej inštancie napadnutého odvolaním z 20. mája 2014 č. k. 15 C 206/2011-123 v rozsahu ustanovenia § 205 ods. 1, 2 O.s.p., odcitoval aj ustanovenie § 42 ods. 3 O.s.p. o náležitostiach každého podania adresovaného súdu, aj ustanovenia § 218 ods. 1 písm. d/ O.s.p., z ktorého vyplýva oprávnenie odvolacieho súdu odmietnuť odvolanie, ktoré nemá náležitosti podľa § 205 ods. 1 a 2 O.s.p. V dôvodoch uznesenia vysvetlil žalobcovi, že jeho odvolanie obsahovo nespĺňa zákonné náležitosti odvolania podľa § 205 ods. 1, 2 O.s.p. Výzva na odstránenie väd odvolania bola doručená splnomocnenej zástupkyni žalobcu 18. augusta 2014. Možno preto vyvodiť, že odvolací súd vychádzal zo záveru, že žalobca nedoplnil náležitosti odvolania, na doplnenie ktorých bol súdom prvej inštancie vyzvaný. Napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zo 17. februára 2016 č. k. 17 Co 58/2015-134, ktorým odvolanie žalobcu odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. d/ O.s.p., je preto správne. Odvolací súd odmietnutím odvolania z dôvodu, že nemá náležitosti vyžadované Občianskym súdnym poriadkom neodňal žalobcovi možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 ods.1 písm. f/ O.s.p.

22. Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania žalobcu nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 ods. 1 O.s.p., preto najvyšší súd jeho dovolanie podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby skúmal vecnú správnosť napádaného rozhodnutia odvolacieho súdu.

23. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

24. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.